

РЕШЕНИЕ

№ 7368

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7916** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Д. С. от [населено място] срещу решение от 18.04.2013г на СРС по нахд № 18689/2012г. Претендира се незаконосъобразност на оспорваното решение поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Изложените в касационната жалба възражения са общи и не се позовават на факти относно установената от РС фактическа обстановка по спора. Общо се излагат възражения за нарушена процедура по съставяне на АУАН и НП; некомпетентност на органите в процедурата; липса на реквизити на съставените актове; несъставомерност на деянието и пр., без касаторът да посочва конкретно кои фактически констатации по това дело водят до тези изводи. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Д.. поддържа представена писмена защита.

Ответникът по касационната жалба, СДВР ОПП, не се представлява.

СПП чрез прокурор Никова взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който

подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по жалба на В. Д. С. срещу Наказателно постановление № 12808 от 01.03.2011 г., издадено от Началника на АНД - Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50,00 лева за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция:

С акт за установяване на административно нарушение № 12808 от 01.02.2011 г. /бл.№ 834733/ , съставен от мл. автоконтролър при ОПП - СДВР е установено, че на същата дата около 11.50 ч., в [населено място], по „Околовръстен път“ с посока на движение от [улица]към [улица], В. Д. С. управлява лек автомобил марка "Форд" с ДК [рег.номер на МПС] . Срещу Резиденция Б. при направена проверка, е установено, че същият управлява МПС без да ползва обезопасителен колан, с който автомобилът е бил оборудван. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл.137а, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на горепосочения акт е издадено наказателно постановление № 12808 от 01.03.2011 г., издадено от Началника на АНД -Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на В. Д. С., на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50,00 лева за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП.

За да установи така описаната фактическа обстановка, РС е събрал относими, допустими и необходими за установяването ѝ доказателства. В хода на производството пред РС не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на обжалваното решение.

Според касационната инстанция, възражението на касатора за допуснати от РС съществени процесуални нарушения в хода на производството е голословно и не почива на конкретно изложени факти и обстоятелства.

По отношение на правилното приложение на материалния закон:

Касационната инстанция прави изводи за компетентност на актосъставителя и наказващия орган. Приема, че издадените актове съдържат законоворегламентираните реквизити. Същите се издадени в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като в процедурата по издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна.

Касационната инстанция споделя изводите на РС за съставомерност на деянието по чл. 137а ал.1 от ЗДвП , за което е наложено наказание по чл. 183 ал.4 т.7 предл. 1 от

ЗДвП.

В действителност, нормата на чл.137а, ал.1 от ЗДвП поставя изискване към водачите и пътниците в моторни превозни средства, когато са в движение, да използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Изключение от посоченото задължение е предвидено за определени категории водачи, изчерпателно изброени в ал.2 на посочения текст, сред които не попада жалбоподателя. Касационната инстанция не споделя възражението на касатора, че РС е позовал изводите си на съставения АУАН. Същият е извършил анализ на събраните доказателства, които еднопосочно установяват фактите, без да са сочени от жалбоподателя доказателства, които да установяват противно твърдение.

Санкционната норма на чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП предвижда глоба в размер на 50,00 лева за водач, който не изпълнява задължението си за използване на предпазен колан. В този смисъл административно -наказващият орган законосъобразно е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 50,00 лева.

Касационната инстанция споделя всички съображения на РС от фактическа и правна страна. В случая няма основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Маловажността се преценява съобразно обществената опасност на деянието не спрямо деяние от друг вид, а спрямо деяния от същия вид.

Според АССГ в настоящия касационен състав, решението на РС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставен в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.04.2013г на СРС по нахд № 18689/2012г.
Решението е окончателно.

Председател:

/М.С. /

.....

Членове:

/Вл. Н./

.....

/М. К./